

Barris populars: orgull i reivindicació contra l'oblit

Text > **XAVIER CASADEMONT FALGUERA**, polítleg, professor lector Serra Húnter a la Universitat de Girona i coordinador del dossier

Sovint, quan es parla de municipis, les anàlisis globals emmascaren realitats particulars. Els barris són realitats territorials inserides en un context espacial i sociocultural més ampli, els municipis, però presenten especificitats que els ator-

guen una identitat pròpia a partir de variables diverses, com ara les característiques de la població, la ubicació territorial, l'urbanisme, la tipologia dels habitatges, el dinamisme comercial o el teixit associatiu i comunitari, entre d'altres.

Aquest monogràfic analitza sis barris de les comarques gironines: la Plantera de Blanes, Sant Miquel d'Olot, Juncària Parc Bosc de Figueres, la Farga de Banyoles, Santa Eugènia de Ter de Girona i el Barri Centre de Salt. Unes barriades majoritàriament populars, de zones de costa i d'interior, de ciutats mitjanes i grans que, malgrat les diferències, comparteixen una sèrie de característiques.

La lectura dels diferents casos ajuda a entendre la complexitat inherent de les societats del segle XXI des d'una perspectiva detallada. Els casos que s'analitzen mostren les dificultats per revertir situacions estructurals originades anys enrere, amb un urbanisme caòtic i habitatges verticals promoguts durant el franquisme. Uns barris que es van transformar radicalment amb l'arribada de les migracions interiors, i que anys més tard han acollit nousvinguts d'arreu del món. Uns barris que, malauradament, han patit d'una manera més crua que d'altres

Els casos que s'analitzen mostren les dificultats per revertir situacions estructurals originades per un urbanisme caòtic i habitatges verticals

els perllongats efectes de la crisi del 2008 i l'emergència de riscos socials nous.

En aquest context, els textos mostren com, en major o menor mesura, aquests barris no han estat una prioritat. El seu creixement urbanístic i poblacional no s'ha acompanyat de polítiques integrals que tinguessin cura dels serveis, dels equipaments, de les zones verdes, de dotar-los amb uns espais agradables que afavorissin la interacció i la convivència, de la mobilitat i la connexió amb altres punts de la ciutat, de la dinamització comunitària, de la seguretat, etc. En aquests barris conviuen persones molt diverses, amb percepcions i imatges socials oposades: algunes parlen, des de la nostàlgia, d'un passat que no tornarà; d'altres, encara, des del desàrrelament a un entorn que encara no s'han fet seu.

Tot i les dificultats, els estigmes dels qui parlen des de fora d'aquests barris es transformen en reivindicació i orgull dels que hi viuen, tot reclamant una atenció que sovint se'ls ha negat.

>> Veïns de la Farga observant la plaça de la Pau. (Foto: PERE DURAN)